

F. t. l. vedr. skattestyrelsesloven m.v.

udgangspunkt skal kunne yde et ikke-fradragsberettiget tilskud til dækning af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter. Dette tilskud er skattefrit for modtageren og har ikke betydning for tilskuddets størrelse. Sådanne beløb, som den skatte- eller afgiftspligtige modtager fra tredjemand, kan dog ikke overstige de samlede tilskudsberettigede udgifter efter fradrag af godtgørelsen. Forslaget skal ses i lyset af, at udvalget ikke har fundet det muligt at opstille klare kriterier, der generelt gør det muligt at yde et forhøjet tilskud til skatte- eller afgiftspligtige, der fører principielle sager. Forslaget skønnes af udvalget at afbøde på dette forhold.

Udvalget foreslår samtidig, at virkningen af de foreslåede ændringer i omkostningsdækningsordningen følges i f.eks. en 3-årig periode med afrapportering til Folketingets Skatteudvalg.

Endelig foreslår udvalget, at betegnelsen »omkostningsdækning« ændres til »omkostningsgodtgørelse«, da denne betegnelse efter udvalgets opfattelse må anses for mere retvisende, når der ikke er tale om en 100 pct. 's dækning af den skatte- eller afgiftspligtiges bistandsudgifter.

Det foreliggende lovforslag bygger på Omkostningsdækningsudvalgets anbefalinger og er således en udmøntning af forslagene i Omkostningsdækningsudvalgets betænkning.

Provenumæssige konsekvenser

Statens tilskud til udgifter til sagkyndig bistand m.v. er optaget som en særskilt udgiftsbevilling på finansloven. På finanslov 2000 er tilskudsbeløbet budgetteret til 28,5 mill. kr. ved et anslået antal sager på ca. 2.600 og en tilskudsprocent for personer på 38 og for selskaber på 32. Det gennemsnitlige tilskudsbeløb er ca. 11.000 kr.

I 2002 vil tilskudsprocenten efter de gældende regler være 32 for både selskaber og personer svarende til en årlig udgift på knap 25 mill. kr. ved uændret sagsomfang. Det gennemsnitlige tilskudsbeløb vil da være ca. 9.500 kr.

Lovforslaget indebærer en forøgelse af statens udgifter til ordningen. Der knytter sig dog en betydelig usikkerhed til vurderingen heraf.

Forhøjelse af dækningsgraden.

Forslaget om at hæve godtgørelsesprocenten til 50 skønnes at medføre årlige merudgifter for staten på knap 15 mill. kr. ved det gældende sagsomfang.

Forhøjelsen af godtgørelsesprocenten fra 32 til 50 - dvs. en forhøjelse af godtgørelsesbeløbet pr. sag på

godt 50 pct. - vil gøre ordningen mere attraktiv at benytte.

Der vil antagelig hyppigere blive benyttet sagkyndig bistand ved sagstyper, der allerede er omfattet af den gældende ordning. Det skønnes med stor usikkerhed, at der i dag benyttes sagkyndig bistand og udbetales tilskud i 15 pct. af de godtgørelsesberettigede sager. Hvis forhøjelsen af godtgørelsesprocenten til 50 resulterer i, at der fremover vil blive anvendt sagkyndig bistand i yderligere 5 pct. af sagerne, vil ordningen således blive en tredjedel dyrere. Forhøjelsen vil antagelig også medføre, at der i et vist omfang anvendes mere kvalificeret og dermed antagelig også dyrere sagkyndig bistand.

Set under ét skønnes det nuværende sagsomfang på ca. 2.600 sager at blive forøget til et sagsomfang på ca. 3.400 sager årligt. Statens merudgift herved skønnes med stor usikkerhed til 10 mill. kr. årligt.

Forslaget om forhøjelse af godtgørelsesprocenten til 50 skønnes således at medføre årlige merudgifter for staten på ca. 25 mill. kr. i alt.

Forslaget om, at der i sager, der videreføres på skattemyndighedernes initiativ såvel i det administrative system som ved domstolene, ydes skatteyderen fuld omkostningsgodtgørelse, dog fratrukket en egenbetaling på 15 pct., skønnes at medføre yderst beskedne merudgifter, idet sagsantallet skønnes til ca. 15 om året.

Udvidelser af ordningen.

Forslaget om at gøre en række nye sagstyper godtgørelsesberettigede, jf. bilag 1 til lovforslaget, skønnes med stor usikkerhed at medføre, at staten fremover skal udbetale godtgørelse i yderligere ca. 1.800 sager årligt. Godtgørelsesbeløbet skønnes i langt størstedelen af disse sager til 10 - 15.000 kr. pr. sag baseret på et omkostningsniveau i størrelsesordenen 20 - 30.000 kr. pr. sag.

Hvad angår sager ved EF-Domstolen og sager, der behandles efter EF-voldgiftskonventionen, vil der dog kunne blive tale om godtgørelse til store og komplicerede sager. Det er ikke muligt på forhånd at vurdere omfanget, men i de år, hvor sådanne sager fremkommer, vil der kunne blive tale om betydelige udgifter for staten.

Forslaget om at gøre sagsomkostninger, som er pålagt den skatte- og afgiftspligtige, godtgørelsesberettigede vil med udgangspunkt i, at Skatteministeriet tilkendes sagsomkostninger i størrelsesordenen 5 mill. kr. årligt, indebære årlige merudgifter på 2,5 mill. kr.